

ບົດຂົນວິທີການຜ່າຊາກສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມ

ການແນະນຳ

ວິດີໂອນີ້ ຈະສະແດງໃຫ້ທ່ານຮູ້ເຖິງ

ວິທີດູແລງການກວດກາຊາກສັດປ່າ

ແບບລະອຽດ

ພ້ອມທັງວິທີການເກັບຕົວຢ່າງທີ່ສຳຄັນ

ຊຶ່ງຈະສາມາດຊ່ວຍໃນການຕິດຕາມ ແລະ ຄົ້ນຫາພະຍາດ.

ໃຫ້ຄໍາຊົງວ່າ, ທຸກໆຊາກສັດສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ບໍ່ວ່າສັດຈະຢູ່ໃນສະພາບເນື້ອປ່ອຍປານໃດກໍຕາມ.

ການກະກຽມ

ເພື່ອເກັບຕົວຢ່າງແບບຄົບຖ້ວນ, ທ່ານຈະຕ້ອງກະກຽມ:

ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົນເອງ (ຫຼື ຊາກ PPE) ລວມມີ ຜ້າອັດປາກ-ດັງ N95, ແວ່ນຕາປ້ອງກັນ, ຖົງ ງູມູ, ເກບປັ້ນກຳລັງ ແລະ ຊາກ ຈັບ ຈັບປ້ອງກັນ ເຊັ່ນ: ຊາກຄຸມຂາວແລະ/ຫຼື ຜ້າຊາກແປ້ງ.

ແບບຜູ້ມັດປັບ ທີ່ກຳລັງ ມີ ມູນສິ່ງທີ່ທ່ານພົບເຫັນ ເຊັ່ນ: ແບບພິມບັນທຶກການຜ່າຊາກສັດ

ກຸ້ຍໆ ທີ່ຮຽບຮູ້ ອົບ ນາໂກລາ ສິ່ງທີ່ທ່ານພົບເຫັນ

ບັນທຶກ ຫຼື ເຊື້ອກວດແກກເພື່ອວິໄນກະຂະໜາດ

ປັກເຜົາ ຕຸກ ນາ ແລະ ສັດ ອາດ ບໍ່ການໜ້າລະຫຼີດຕົວຢ່າງ

ພາຊະນະບູນຈຸ ແລະ ອຸປະກອນ ເກັບຕົວຢ່າງ ລວມມີ:

ພາຊະນະທີ່ບໍ່ນາຈຸ ພໍມາລີ 10%, ຫຼື ອຸດເປີ້ ກຳລັງໄຮ້ 'cryo', ຫຼື ອຸດກຳລັງໄຮ້ ບູນຈຸ RNA later ແລະ/ຫຼື ນໍ້າລ້ຽງ ອາດ ແລະ ສະວິດ ບຸຮູ້ ອາດ.

ເຄື່ອງມື ເຊັ່ນ: ໃບມັດຜ່າຕັດ ແລະ ດໍາລາ ບູນ, ມັດຕັດ, ຄືມໜົບ, ເລີ້ ອອມ ແລະ ມັດ.

ກຸ້ຍທີ່ຈະເລີ່ມ,

ຕ້ອງຮູບປະກັນວ່າທ່ານໄດ້ ເກັບກຳລັງ ມູນທັງໝົດ

ທ່ານ ບໍ່ຕ້ອງ ຈັບ ຊາກສັດ

ເຊິ່ງລວມມີ:

ຂໍ້ມູນສະຖານທີ່ ເກັບຕົວຢ່າງ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ສາເຫດການຕາຍຂອງສັດ ແລະ

ຮູບປະກັນວ່າທ່ານໄດ້ ບັນທຶກຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ ໃນແບບພິມບັນທຶກຢ່າງຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນ.

ລູກໄດ້ ບໍ່ ໄປແມ່ ໃຫ້ແບ່ງໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບຢູ່ ໃນທັງມາການ.

ຖ້າມີ 2 ຄົນ, ໃຫ້ກຳລັງ ດູກ ຫຼື ເປັນ "ຜູ້ເປີ້ອນ" ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງເປັນ "ຜູ້ສະອາດ". ຊະນິດ ກຳລັງ "ຜູ້ເປີ້ອນ"

ຈະຮຽດໜ້າທີ່ ຈດການກຸ້ຍຊາກສັດ, ຜ່າຊາກ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງ. ຊະນິດ ກຳລັງ "ຜູ້ສະອາດ" ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ໄປຈ່ວນການກຸ້ຍຊາກສັດ ແລະ ຫຼື

ເຄື່ອງມື ອຸປະກອນໃດໆ ຕາມທາງ "ຜູ້ເປີ້ອນ" ນໍ້າໃຊ້ ແລ້ວ; ສາມາດຈັບບ່າຍແຕ່ເຄື່ອງ ທີ່ ສະອາດ, ເຮັດໜ້າທີ່ ໃນການ

ບັນທຶກ ຂໍ້ມູນສິ່ງທີ່ພົບເຫັນ, ຂັບລະຫັດໜ້າຍຕົວຢ່າງ ແລະ ຖ້າຮຽບ.

ການແບ່ງໜ້າທີ່ ເຮັດວຽກແບບນີ້ ຈະຊ່ວຍໃນດ້ານຄວາມປອດໄພທາງຊີວະພາບ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການປົນເປື້ອນໃນລະຫວ່າງການຜ່າຊາກສັດ.

ສູດທຸ້ຍ, ກ່ອນຈະເກັບຕົວຢ່າງ, ຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າ ທ່ານໄດ້ຕິດສະຫຼາກພາຊະນະທຸ້ຍ ຈະໃຊ້ບັນຈຸຕົວຢ່າງທຸ້ຍ ດ້ວຍຂໍ້ມູນການຈັດຈຸດແຜນທີ່ ຖ້າກຕ້ອງໝາະສົມ. ພາຊະນະບັນຈຸຕົວຢ່າງທຸ້ຍ ຄວນປະກອບມີ ຂໍ້ມູນຢ່າງຕໍ່ໆ: ເລກຈຸດແຜນທີ່ຕັດສິດ, ຊະນິດສັດ, ປະເພດຕົວຢ່າງ ແລະ ວັນທຸ້ຍ. ສະຫຼາກຕົວຢ່າງ ໂດຍທົ່ວໄປຈະປະກອບມີ: ເລກລະຫັດສັດ, ຊະນິດສັດ, ປະເພດຕົວຢ່າງ ແລະ ວັນທຸ້ຍ.

ການຜ່າຊາກສັດ ໂດຍທົ່ວໄປ:

ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມໃນລະຫວ່າງທຸ້ຍການຜ່າຊາກສັດ, ຖ້າທ່ານພົບເຫັນສິ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ທ່ານຄິດວ່າອາດຜິດປົກກະຕິ ຫຼື ຖ້າທ່ານບໍ່ໝັ້ນໃຈວ່າ ປົກກະຕິ ຫຼື ບໍ່, ໃຫ້ຖ້າຍຮູບ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງເປັນອັດຕະໂນມັດ ຈາກຈຸດທີ່ທ່ານຄິດວ່າຜິດປົກກະຕິ ໂດຍໃຫ້ຕິດກັບເນື້ອເຍື່ອທີ່ປົກກະຕິ. ອະທິບາຍສິ່ງທີ່ທ່ານພົບເຫັນ ລົງໃນແບບພິມບັນທຶກການຜ່າຊາກສັດ ແລະ ຈັດສັນ ງົບ ອມກັບການພົບເຫັນສິ່ງຂອງທ່ານ.

ຮູບຖ່າຍ ຈະຕ້ອງຊັດເຈນ, ຈຸດທີ່ຕ້ອງການສັງເກດ ຈະຕ້ອງຢູ່ໃຈກາງຮູບ ແລະ ຢູ່ມຸມທີ່ເຫນື່ອ ຈະແຈ້ງ ພ້ອມທັງແສງສະຫວ່າງທີ່ພົບ ມື້ປ້າຍທີ່ລະບຸ ວັນທຸ້ຍ ລະຫວ່າງໝາຍສູດ ແລະ ໃຫ້ເຫັນເສັ້ນຂີດເອກອກ ຫຼື ຂີດໄມ້ບັນທຶກເພື່ອສາມາດລະບຸຂະໜາດ.

ອະທິບາຍສິ່ງທີ່ພົບເຫັນ ໂດຍໃຊ້ພາສາທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍເຊັ່ນວ່າ: ເປັນການບອກສື່, ຂະໜາດຂອງ ຄວາມຍາວ, ຄວາມກວ້າງ, ຄວາມໜາ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ນັ້ນ ແມ່ນການອະທິບາຍທີ່ດີທີ່ສຸດ ສ່ວນການພົບເຫັນສິ່ງປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ປົກກະຕິ ໃຫ້ຈື່ໄວ້ວ່າການອະທິບາຍນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນການຕີຄວາມໝາຍ. ການຕີຄວາມໝາຍແມ່ນຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ ແລະ ຮູບພາບທີ່ເກັບກຳໄດ້ທຸ້ຍໃນລະຫວ່າງການຜ່າຊາກສັດ ແລະ ຍ່າງຂຶ້ນກັບ ການມີອະທິບາຍ ແລະ ຮູບພາບທີ່ຊັດເຈນ. ຄູ່ຮ່ວມງານຂອງທ່ານທຸ້ຍ ເປັນສັດຕະວະແພດ ຫຼື ນັ້ນ ກະລຸນາອາດອາດ ທະຍາ ຈະສາມາດຊ່ວຍໃນການຕີຄວາມໝາຍສິ່ງທີ່ທ່ານພົບເຫັນ.

ກວດກາຮ່າງກາຍພາຍນອກ:

ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທ່ານເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ຊັ່ງນ້ຳໜັກຂອງຊາກສັດກ່ອນ. ທ່ານກວດແທກ ລວມມີ: ຄວາມກວ້າງຂອງປັກເວລາພ້ອມ ແລະ ຄວາມຍາວຂອງລູກໂຕ. ປະເມີນ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ເພດຂອງສັດ, ສະພາບຊາກສັດ, ສະພາບຮ່າງກາຍ ແລະ ເກນອາຍຸຂອງສັດລົງໃນແບບພິມບັນທຶກການຜ່າຊາກສັດ.

ກວດກາເບື້ອງຊາກສັດແຕ່ຫົວອອດຕິດ. ໃຫ້ບັນທຶກຖ້າພົບເຫັນບາດແຜ, ກະດູກຫຼັງ, ແມ່ກຳຜາກ ຫຼື ຄວາມຜິດປົກກະຕິພາຍນອກອື່ນໆ. ຖ້າພົບເຫັນແມ່ກຳຜາກ, ໃຫ້ເກັບໃສ່ຫຼັອດຄ້າຍໂອ້ ທີ່ມີເຫຼັກ 70%. ໃຫ້ບັນທຶກຖ້າບໍ່ເວນບາດແຜ ມີເລືອດ ຫຼື ບໍ່ມີເລືອດອອກມາ. ການທີ່ມີເລືອດອອກບາງຄັ້ງສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ພາຍຫຼັງການຕ້າຍ. ຖ້າຍຮູບຂອງຊາກສັດແລະຄວາມຜິດປົກກະຕິທີ່ທ່ານໄດ້ບັນທຶກ.

ຕໍ່ໄປ, ເກັບຕົວຢ່າງສະວັບຜິ້ງປາກ ແລະ ຮູບທະວານ ໃສ່ໃນຫຼັອດ VTM ແລະ/ຫຼື RNA later.

ມາຮອດນັ້ນ ທ່ານພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະທຳການຜູ້ເປີດຮ່າງກາຍສັດ. ວາງສ່ວນໆໃນທູ່າຫຼ້າຍຫຼັງ ແລະ ວປາດລົງໄປຕາມສູ້ນກາງຂອງຮ່າງກາຍ, ຜ່ານກະດູກສັນເອັກ. ການປາດແມ່ນຈະເລີ່ມແຕ່ປາກນຶກຍາວໄປຫາຮູບທະວານ. ພະຍາຍາມຫຼັກລ່ຽມປາດເຂົ້າໄປໃນຜິ້ງລຳໂຕ. ດຽງໜຶ່ງອອກໄປແຕ່ລະຂ້າງຂອງເສັ້ນປາດ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານສາມາດເຫັນກາມຊິ້ນ ແລະ ໄຂມັນຂອງສັດໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

ຕັດເອົາໜຶ່ງ ແລະ ກ້າມຊິ້ນ ຕໍ່ໜ້ອຍ ໃສ່ໃນຟໍມາລິນ. ຖ້າຕ້ອງການວິໄຈທາງພັນທຸກຳ, ໃຫ້ຕັດເອົາຕື່ມອີກ ແລະ ວໃສ່ໃນເອຕານອນ 70%.

ປາດເປີດຂໍ້ກະດູກສະໄພກ ແລະ ກວດກາເບື້ອງກ້າມຊິ້ນຂາ ແລະ ເສັ້ນປະສາດໄຊອາຕິກ 'sciatic'. ເກັບຕົວຢ່າງເສັ້ນປະສາດ ໃສ່ໃນຟໍມາລິນ. ປາດເຂົ້າໄປບອນຂັດ ຫົວເຂົ້າ ແລະ ກວດກາເບື້ອງກະດູກຂາໂຕ້ 'tibiotarsus', ຊຶ່ງກະດູກຂາສ່ວນນີ້ແມ່ນຈຸດຫຼັກ ສຳລັບການເກັບຕົວຢ່າງຂອງກະດູກຂອງສັດ. ໃຫ້ຫຼັກເອົາກະດູກຂາໂຕ້ ໂດຍໃຊ້ຄໍມໝົບ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງຂອງກະດູກ ໃສ່ໃນຟໍມາລິນ.

ຈຸດທົບທວນທີ 1

- ມາທົບທວນຄືນເບື້ອງຢູ່ຈຸດນີ້ທ່ານຄວນມີ:
- ຮູບພາບຂອງຊາກສັດແລະຄວາມຜິດປົກກະຕິຕ່າງໆທີ່ທ່ານພົບເຫັນ
- ການບັນທຶກລວມມູ່ຄວາມຍາວ ແລະ ນ້ຳໜັກຂອງສັດ
- ຕົວຢ່າງສະວັບຜິ້ງປາກ ແລະ ຮູບທະວານ
- ຕົວຢ່າງໜຶ່ງ
- ຕົວຢ່າງກ້າມຊິ້ນ
- ຕົວຢ່າງເສັ້ນປະສາດໄຊອາຕິກ 'sciatic'
- ແລະ ຕົວຢ່າງຂອງກະດູກ

ບາດນີ້ມາຜ່າເປີດຜິ້ງທ້ອງ ໃນລັກສະນະເປັນຮູບແບບໂຕ T, ໃຫ້ປາດລົງຕາມຂອບໂຄງກະດູກຂ້າງ ແລະ ຕາມສູ້ນກາງໄປຫາຮູບທະວານ. ກວດກາເບື້ອງຜິ້ງທ້ອງ. ຖ້າພົບມີທາດແຫຼວ ໃຫ້ຖ້າຍຮູບ, ສັງເກດສັດ ແລະ ຄວາມຊຸ່ນຂອງທາດແຫຼວ ແລະ ວັດແທກ ຫຼື ພະຍາຍາມປະເມີນປະລິມານຂອງທາດແຫຼວນັ້ນ. ດຽງໂຄງກະດູກຜິ້ງເອັກ ແລະ ວັດກວດກາເບື້ອງຖ້ຽງອາກາດ, ບັນທຶກຈຸດທີ່ທ່ານບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນ. ຖ້າຍຮູບຖ້ຽງອາກາດ.

ໃຫ້ ບັນທຶກຂະຫນາດຂອງຕັບ, ຕັບຈະບໍ່ ຂະຫຍາຍອອກນອກຂອບໂຄງກະດູກຂ້າງ.

ຖ້າບໍ່ ກະຕື້,

ເອົາກະດູກສັນເອົາກອອກ ໃດຍການຕັດກະດູກຂ້າງ ແລະ ຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ກະດູກບ່າໃຫ້ 'coracoid' ທັງສອງຂ້າງ ແລະ ວັດຖຸເອົາແຜ່ນກະດູກສັນເອົາກ, ຕັດເນື້ອເຍື່ອທີ່ ຢູ່ດ້ານອອກ, ຈົນກວ່າທ່ານສາມາດເອົາກະດູກສັນເອົາກ ແລະ ກະດູກຂ້າງອອກມາເປັນແຜ່ນດັ້ວ.

ພະຍາຍາມບໍ່ໃຫ້ໄປແຕະຕ້ອງຖືກອະໄວຍະວະຕ່າງໆກ່ອນການເກັບຕົວຢ່າງ.

ກວດກາເປື້ອງອະໄວຍະວະພາຍໃນ ທີ່ ຍັງຢູ່ ຈຸດຕໍ່າແໜ່ງເດີມ ແລະ ຖ້າຍຮູບຜິ່ງລຳໂຕທຸກຢ່າງ ຖືກເປີດອອກ ບໍ່ນັກສູ່ ງຜິດປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ນັກປະລໍາມານໄຂມນທຸກຢ່າງ ພໍ້ ບໍ່ໃນໃນຜິ່ງລຳໂຕສັດ 'coelom'.

ຕອນນີ້ ເປັນເວລາດີທີ່ ສຸດ ໃນການເກັບຕົວຢ່າງອະເຊື້ອ ສ່ວນບາງສ່ວນ ເຄາະທາງໂມເລກຸນ, ເກັບຕົວຢ່າງເນື້ອເຍື່ອອະເຊື້ອ ໃສ່ໃນ VTM ຫຼື RNA later, ຫຼື ຕົວຢ່າງສະໄວ ບໍ່ສ່ວນບາງອະເຊື້ອ ອາດເປັນ ການເລ່ຍ ຫຼື ການປຸກເຊື້ອ ອາດໄດ້ ກໍ່ 'mycotic'.

ຈຸດທົບທວນທີ 2

ມາທົບທວນເບື້ອງ ຢູ່ ຈຸດນີ້ ທ່ານຄວນມີ: ຮູບຖ່າຍຜິ່ງລຳໂຕທຸກຢ່າງ ສະພາບເດີມ. ຕົວຢ່າງເນື້ອເຍື່ອອະເຊື້ອ ເພື່ອການວິເຄາະທາງໂມເລກຸນ ຫຼື ການປຸກເຊື້ອ

ຕໍ່ໄປ, ຊອກເປື້ອງຫົວໃຈ ຈຸດຕໍ່າແໜ່ງຂອງຫົວໃຈຈະຢູ່ ເທິງຕັບ. ເລີ່ມແຕ່ ຫົວໃຈເປື້ອງໄປຕາມເສັ້ນເລ່ຍ ອດໃຫຍ່ ແຕ່ລະຂ້າງ ທ່ານຈະເຫັນ ອັດຕາສ່ວນ ຕັດ ອັດຕາສ່ວນ ຢູ່ ເປື້ອງຂວາ ແລະ ອັດຕາສ່ວນ ຢູ່ ເປື້ອງຊ້າຍ. ໃຫ້ ບັນທຶກຖ້າພໍ້ ບໍ່ເຫັນຄວາມປົກກະຕິ. ເກັບຕົວຢ່າງ ອັດຕາສ່ວນໃນຜິ່ງລຳໂຕ ມາລົງ.

ຕັດຖືກເນື້ອເຍື່ອອະເຊື້ອ ຫຼື ຫຸ້ມຫົວໃຈ ເພື່ອເປີດເອົາຫົວໃຈອອກມາ ແລະ ວັດຖຸ ຢູ່ ຈຸດຕໍ່າແໜ່ງຂອງຫົວໃຈ ຫາກໜ້ອຍກວ່າ < 1.5 ຊມ, ໃຫ້ ຕັດອອກມາ ແລະ ວັດຖຸ ທຸກໆສ່ວນ ໃນຜິ່ງລຳໂຕ ທີ່ ຖືກໃຫຍ່ ກວ່ານີ້, ໃຫ້ ຕັດເອົາຫົວໃຈອອກມາ ແລະ ວັດຖຸ ການຕັດຜິ່ງ ທີ່ ອາດຈະເປັນ ຫົວໃຈເທິງ (atrium) ແລະ ຫົວໃຈລຸ່ມ (ventricle) ຂອງຂ້າງຊ້າຍ ແລະ ຂ້າງຂວາ. ເກັບຕົວຢ່າງ ຫົວໃຈຕາມທາງຍາວ ແຕ່ ຖ້າບໍ່ ຈົນຮອດປາຍສຸດຂອງຫົວໃຈ ຂ້າງຊ້າຍ ແລະ ຂ້າງຂວາ ຂອງຫົວໃຈຫຼື ອາດຈະມີ (ventricle) ທີ່ ປະກອບມີ ຫົວໃຈເທິງ, ຫົວໃຈລຸ່ມ, ຫົວໃຈລຸ່ມ ຫຼື ຫົວໃຈ ແລະ ຫົວໃຈ ອດເລ ອດຫົວໃຈ ໃສ່ໃນຜິ່ງລຳໂຕ ມາລົງ.

ຕໍ່ໄປ, ຊອກເປື້ອງຕັບ ຕັບເປັນອະໄວຍະວະສິ້ນ ທາງຂະຫນາດໃຫຍ່ ຈະເຫັນໄດ້ ຢູ່ ທັງສອງຂ້າງຂອງຜິ່ງລຳໂຕ ວັດຖຸ ເວລາຕັດເປື້ອງອອກ. ຕັດເອົາ ຕັບທຸກໆສ່ວນ ອອກມາ ແລະ ວັດຖຸ ຢູ່ ຈຸດຕໍ່າແໜ່ງ ຫຼື ຈາກນັ້ນ,

ໃຫ້ ປູ່ດູ່ປູ່ ນຊື່ ນຂະໜານເທົ່ າງກັ ນູ່ເພີ່ ອກວດເປີ່ ງເນີ່ ອເຍີ່ ອ, ວັ ທ ນູ່ ເອ ນວ າການປາດເຂ າຈ ຊື່ ງຄູ່ າຍຄື ການຊອຍເຂ າຈ ໃຫ້ ເປັ ນປ່ ບັ ງ. ບ ນຸທ ກຄວາມຜິ ດປ ກກະຕ ື ຕ າງ ແລ ວຖ າຍຮູ ບຂອງເນີ່ ອເຍີ່ ອທ ື ຖ ື ກປາດເປັ ນປ່ ບັ ງ. ຕັ ດເອົາຕົ ວຢ່ າງ ໜື່ ງຕ ື ອນໃສ່ ໃນຫຼ ອດເປີ່ າຄ າຍໄອ ແລະ ເອ າ 2 ຫາ 3 ຕ ື ອນໃສ່ ໃນຟ ມາລ ື ນ. ຖ ື າສົ ງໃສການຕາຍຢ່ ອນສານພິ ດ, ໃຫ້ ເກ ບເອົາຕົ ບທ ື ເຫຼ ື ອທັ ງໝົ ດໃສ່ ໃນຖ ື ງຢາງ.

ບາດນີ້ ຊອກຫາມ້ າມ. ມັ ນເປັ ນອະໄວຍະວະນີ່ ອຢງ, ສີ ແດງອອກນ າຕານທ ື ຈັ ບຢູ່ ກັ ອງກະເພາະບິ ດ. ຖ ື າຍຮູ ບມ້ າມ ແລ ວເກ ບຕົ ວຢ່ າງໃສ່ ໃນຟ ມາລ ື ນ ແລະ ຫຼ ອດເປີ່ າຄ າຍໄອ.

ມາຮອດນີ້ ໃຫ້ ຍົ ກເອົາພວງລະບົ ບທາງເດີ ນອາຫານ ແລະ ຫຼ ອດລົ ມອອກ. ໂດຍປາດເນີ່ ອເຍີ່ ອຢູ່ ຂ້ າງໃດໜື່ ງຂອງລື ນ, ຫຼ ອດລື ມ ແລະ ຫຼ ອດອາຫານ ທ ື ຕົ ດຢູ່ ກ ບຖານຂອງປາກສ ດ. ຄ ື ອຍງດ ງລ ື ນ, ຫຼ ອດລື ມ ແລະ ຫຼ ອດອາຫານຂ ື ນ ພ້ ອມກັ ບຕັ ດເນີ່ ອເຍີ່ ອທ ື ເຊີ່ ອມຕ ື ພວກມັ ນອອກ ເພີ່ ອໃຫ້ ສາມາດຍົ ກອອກຈາກເນີ່ ອເຍີ່ ອທ ື ຢິ ດຕ ດ; ສີ ບູຕ ື ດ ງຂ ື ນໄປທາງຮູ ທະວານ ເພີ່ ອໃຫ້ ສາມາດຍົ ກເອົາອະໄວຍະວະຂອງລະບົ ບທາງເດີ ນອາຫານທ ື ຍັ ງເຫຼ ື ອ ອອກໃຫ້ ໝົ ດ (ກະເພາະແທ ື, ກະເພາະບິ ດ, ລ າໃສ່ ນ ອຍ ແລະ ລ າໃສ່ ໃຫ້ ຍູ່) ໂດຍປະໃຫ້ ປູ່ ອດ, ໜາກຂ ື ຫຼ ງ ແລະ ຕ ື ອມສ ບພ ນ ຍັ ງຕົ ດຢູ່ ນ າສ ດ. ຍົ ກເອົາລະບົ ບທາງເດີ ນອາຫານທ ື ໝົ ດອອກ ໂດຍການຕ ດເນີ່ ອເຍີ່ ອອ ອນ ຢູ່ ບ ລ ວເນອ ື ອມຮອບຮູ ທະວານ. ແລ ວວາງລະບົ ບທາງເດີ ນອາຫານໄວ້ ຢູ່ ບ ອນຕ າງຫາກ.

ຈຸ ດທ ື ບທວນທ ື 3

ໃນຈຸ ດນີ້, ທ ານຄວນມີ: ຮູ ບພາບຂອງຫົ ວໃຈ, ຕັ ບ, ມ້ າມ, ພ້ ອມກັ ບຮູ ບພາບ ແລະ ການບັ ນທົ ກ ຄວາມຜິ ດປ ກກະຕ ື ທ ື ທ ານພິ ບເຫ ື ນ. ຕົ ວຢ່ າງຈາກຕົ ອມໄທຣອຍ ຕົ ວຢ່ າງຈາກຫົ ວໃຈ ຕົ ວຢ່ າງຈາກຕັ ບ ຕົ ວຢ່ າງຈາກມ້ າມ ແລະ ລະບົ ບທາງເດີ ນອາຫານຖ ື ກຍົ ກອອກ.

ກວດກາເປີ່ ງອະໄວຍະວະທ ື ຍັ ງຕົ ດຢູ່ ກັ ບຊາກສັ ດຕູ່ າແໜ່ ງເດີ ມ. ປູ່ ອດຈະມ ສີ ບ ວອ ອນ ແລະ ຕ ື ດຢູ່ ສ ນຫຼ ງຂອງຮ າງກາຍສັ ດ, ຊື່ ງຢູ່ ກັ ອງຈຸ ດທ ື ທ ານເຫ ື ນຫົ ວໃຈ.

ຖ ື າຍຮູ ບປູ່ ອດທ ື ຍັ ງຕົ ດຢູ່ ກັ ບສັ ນຫຼ ງຂອງສັ ດ ຈາກນີ້ ນເອົາປູ່ ອດອອກມາ ໂດຍການດ ື ງອອກຈາກຫຼ ງສັ ດຢ່ າງລະມັ ດລະວັ ງ. ວາງປູ່ ອດໄວ້ ເທ ງພ ື ນຜູ້ ວທ ື ສະອາດ ແລ ວໃຊ້ ວ ທ ື ການປາດເຂ າຈ ເຮ ດແບບດົ ວກ ບປາດຕ ບ. ໃຫ້ ບ ນຸທ ື ຖ ື າມ ທາດແຫຼ ວ, ສີ ແລະ ຄວາມຂ ື ນຂອງທາດແຫຼ ວ ທ ື ໃຫ້ ຊື່ ມອອກມາ ໃນຂະນະທ ື ປາດ.

ໃສ່ໃນຖົງຢາງ ຖ້າກໍລະນີສົງໄສການຕາຍຍັງ ອຸນສານຜິດ. ເກບຕູ້ ວຽງຕາມທາງຍາວ ແຕ່ ກະເພາະແທນ ຫາ ກະເພາະບໍ່ ດຮວມກັນ ໜຶ່ງຕູ້ ວຽງ ໃສ່ໃນຟໍມາລິນ.

ບາດນີ້ ມາຜູ້ າເປີດລໍ່າ ໄສ້ ຕາມທາງຍາວຈົນສຸດໄສ້. ວາງລໍ່າ ໄສ້ ທີ່ ຖືກຜູ້ າເປີດໃຫ້ ຮາບພົງຢູ່ ເທິງພື້ນຜິວທີ່ ສະອາດ ແລະ ວຖື າຍູ້ຮູບ.

ໃຫ້ ບໍ່ ນຸທ ກ ສົ່ງ ທີ່ ພົບເຫັນຢູ່ ໃນລໍ່າ ໄສ້ ພ້ອມທັງ ປະລິມານ ແລະ ເກບຕູ້ ວຽງ ອາຈົມ ໄສ້ ໃນຫຼັງ ອດເປີ້ າຄູ່ າຍໂອ.

ຖ້າຫາກພົບເຫັນ ແມ່ ກາຝາກ, ໃຫ້ ເກບໃສ່ ໃນຫຼັງ ອດຄູ່ າຍໂອທີ່ ມີເຫຼົ້າ 70%

ເກບຕູ້ ວຽງ ທີ່ ເປັນຕົ້ນ ອນໜ້າທາງໜ້າ ຕັດຂວາງຂອງ ລໍ່າ ໄສ້ ອ້ອນສ່ວນ ກົກຕິດກັບຕູ້ ບູ້ ອນ, ລໍ່າ ໄສ້ ອ້ອນສ່ວນ ກາງ, ລໍ່າ ໄສ້ ອ້ອນສ່ວນ ປາຍຕິດກັບໄສ້ ຕຶ້ງ, ລໍ່າ ໄສ້ ໃຫຍ່ ແລະ ທະວານຮ່ວມ ໃສ່ໃນຟໍມາລິນ.

ຈຸດທົບທວນທີ່ 5 ຢູ່ ຈຸດນີ້, ທ່ານຄວນມີ:

ຮູບພາບຂອງການຈັດລຳດັບຕາມທາງຍາວ ແລະ ຫຼັງ ອດລົມ ກັບ ລະບົບທາງເດີນອາຫານທີ່ ຖືກຜູ້ າເປີດ ທີ່ ປະກອບມີ ຫຼັງ ອດອາຫານ, ກະເພາະພູ ກ, ກະເພາະແທນ, ກະເພາະບູດ ແລະ ລູ້ າໄສ້. ຮູບພາບຂອງສົ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນກະເພາະ, ພ້ອມທັງ ຮູບພາບ ແລະ ການບໍ່ ນຸທ ກ ຄວາມຜິດປົກກະຕິ ທີ່ ທ່ານພົບເຫັນ.

ຕົວຢ່າງຂອງ ລູ້ າໄສ້, ຫຼັງ ອດລົມ ແລະ ຫຼັງ ອດອາຫານ ຕົວຢ່າງຂອງ ກະເພາະພູ ກ, ກະເພາະແທນ ແລະ ກະເພາະບູດ ຫຼັງ າຍຕູ້ ວຽງ ທີ່ ເກບຕາມລໍ່າ ໄສ້ ແລະ ຕົວຢ່າງອາຈົມ

ສຸດທ້າຍ, ທ່ານຈະຕ້ອງເກັບເອົາຕົວຢ່າງສະໝອງ. ວິທີ ເກັບແມ່ນ, ຕັດເອົາຫົວອອກໂດຍການຕັດຢູ່ ຈຸດຂັ້ນຕົ້ນ ລະຫວ່າງຫົວ ແລະ ຄໍ.

ເວລາທີ່ ຫຼັງ ອດອອກແລ້ວ, ໃຫ້ ລອກຊັ້ນຜິວໜັງ ແລະ ກ້າມຊີ້ນອອກ ເພື່ອເປີດກະໂຫຼກ.

ຕັດເອົາຫົວກະໂຫຼກຫົວອອກຢ່າງລະມັດລະວັງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄປຖືກສະໝອງ. ຖ້າຢູ່ ຮູບເອົາສະໝອງ.

ເກບຕູ້ ວຽງ ສະໝອງຕ້ອນນ້ອຍ ໃສ່ ໃນຫຼັງ ອດເປີ້ າຄູ່ າຍໂອ.

ຫາກວ່າຫົວນ້ອຍກວ່າ <2ຊມ, ໃຫ້ ປະສະໝອງໄວ້ ໃນກະໂຫຼກ ແລະ ເອົາທັງໝົດຫົວ ແລະ ສະໝອງ ໃສ່ ໃນຟໍມາລິນ.

ຫາກວ່າຫົວໃຫຍ່ກວ່າ >2ຊມ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ໃຫ້ ເອົາສະໝອງທັງໝົດອອກຈາກກະໂຫຼກຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ເອົາໄສ້ ໃນຟໍມາລິນ.

ຖ້າສົງໄສການຕາຍຍັງ ອຸນສານຜິດ, ໃຫ້ ເອົາສະໝອງປະມານ ~5-10g ໃສ່ ໃນຖົງຢາງ.

ສຸດທ້າຍ, ແມ່ນເອົາໜ້ອຍຕາອອກ, ໂດຍການຕັດອ້ອມຮອບເປື້ອນຕາ.

ເອົາໜ້ອຍຕາອອກ
ຖ້າຍຮູບຕາ
ເອົາໜ້ອຍຕາໃສ່ໃນຟໍມາລິນ.

ຈຸດທົບທວນທີ 6

ທ່ານຄວນມີ:

- ຮູບພາບຂອງໜ້ອຍຕາ ແລະ ສະໝອງ.
- ຮູບພາບ ແລະ ການບັນທຶກກ່ຽວກັບຄວາມຜິດປົກກະຕິທ່ານພົບເຫັນ.
- ຕົວຢ່າງຂອງຕາ.
- ຕົວຢ່າງຂອງສະໝອງ.

ມາຮອນຕອນນີ້ ທ່ານໄດ້ສໍາເລັດການເກັບຕົວຢ່າງແລ້ວ!

- ຮູບປະກັນວ່າເອກະສານ ແລະ
- ຕົວຢ່າງທຸກໆໝູ່ດຂອງທ່ານຖືກຕິດສະຫຼາກຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ
- ຈະບໍ່ລຽບລຽມອອກ.
- ອະນຸາໄມພິນທູ້ບູຮອນເຮັດວົກຂອງທ່ານ, ຈັດການກັບຊາກສັດ ແລະ
- ສົ່ງເສດເຫຼືອອອ້ນງຈາກການຜ່າຊາກໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ.
- ອະນຸາໄມອຸປະກອນ ແລະ ພາຊະນະບັນຈຸຂອງທ່ານຢ່າງດີ.
- ເກັບຕົວຢ່າງໃສ່ ຕູ້ແຊລູ ໃສ່ຖົງນໍ້າກ້ອນ ຫຼື ໃນຕູ້ຢ້ຽມ ແລະ
- ຈັດສົ່ງຫາຫ້ອງວິໄຈໃຫ້ໄວທ່ານສູດ.
- ຟື້ອມທຸງ ລາຍການໝາຍຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ເກັບ, ຮູບພາບ, ແລະ ແບບຟອມ
- ສົ່ງມາພ້ອມກັບຕົວຢ່າງ
- ຮູບປະກັນວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງບົດລາຍງານການຜ່າຊາກສັດ ແລະ
- ຕິດຕາມຜົນວິໄຈນໍາຜູ້ປະສານງານຂອງທ່ານ.

ຂໍຂອບໃຈສໍາລັບການປະກອບສ່ວນຂອງທ່ານ
ເຂົ້າໃນການຜະລິດລະບົບຜູ້ຮັບຄວາມສຳຄັນ.
ທຸກໆຊາກສັດປ່າແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ!